

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul anual: 400 Lei.

Director: Dr. I. MATEIU

Redacția și Administrația:
Cluj, Piața Cuza Vodă Nr. 3.

Cenzurat.

BISERICA ȘI VACANȚELE ȘCOLARE

Serbările de fine de an au închis ușile tuturor școlilor. De acum copiii, fie bucuroși de succesul examenelor, fie mâhniiți de notele slabe, revin exclusiv în sânul familiilor, căroră le incumbă datoria de a le reface sănătatea și de a-i pregăti pentru eforturile, ce le va cere viitorul an școlar.

Până acum frecventarea *sf. biserici* o controla profesorul de religie; acum se impune părinților înalta răspundere de a nu lăsa să slăbească sau chiar să piară acest salutar obicei, care, prin frumusețea amintirilor, va da, pentru mai târziu, tainice îmbolduri duhovnicești atunci, când grijile vieții le vor întuneca sufletul și le va descăraja energia. E bine și frumos ca părinții să meargă cu odraslele lor în fața sfântului altar. E bine și frumos ca respectul pentru cele bisericesti să-l învețe copiii, cu precădere, dela părinți.

Dar înafară de tineretul, care va petrece lunile de vară în casa părintească, mai există o mare categorie de fete și băieți, cari vor trăi vacanța concentrați în diferite tabere organizate de „*Straja țării*” și alte organizații sportive și în coloniile diverselor Instituții de ocrotire socială. Nimănui nu-i scapă importanța, din punct de vedere religios, a acestor locuri de odihnă și recreație. Mai mult ca oricând, cuvântul avizat și înțelept al *preotului* ar putea da roade din cele mai îmbucurătoare.

Intr'adevăr pitorescul așezării acestor colonii este un aport estetic de mare valoare. Natura atât de minunată pe meleagurile noastre, fie la munte, fie la mare, emoționează și vorbește de Dumnezeu sufletului omenesc. Nicăieri, mai mult ca în mijlocul naturii, omul nu-și dă seama de zădărnicia patimilor de răutate și nedreptate, cari, în viața de toate zilele, înclăștează oamenii într'o luptă fratricidă. Copiii nu sunt străini

de aceste lupte, cari, uneori, iau forme neașteptat de virulente și în lumea lor tinerească. Natura îi învață cât de mărunte sunt aceste conflicte, cât de minunat e să poți trăi deapănuri peste astfel de meschinării, cât de sublimă poate fi viața, dacă o îmbogățești cu gânduri nobile, cu fapte generoase, cu gesturi de bunătate, altruism și jertfă.

Iată un teren indicat pentru munca *preotului*.

În coloniile de copii cu stare, ai căror părinți pot acoperi cheltuelile de întreținere, ca și în coloniile pentru copii sărmani, chemarea *preotului* e tot atât de covârșitoare. Și desigur că e cu totul la loc expunerea câtorva sugestii de ordin practic.

În aceste colonii vizita *preotului* localității ar trebui să aibă loc în fiecare zi. El va face un program minimal religios, care va cuprinde rugăciunea și cântarea de dimineață, iar seara o scurtă meditație asupra unui text biblic sau asupra vieții sfântului din acea zi, întotdeauna în legătură cu datoriile morale ale creștinului. E o mare greșală să credem că problemele abstracte nu interesează tineretul. Nu rareori chiar discuțiunile între ei ating astfel de probleme; multe din întrebările puse de copii celor vârstnici denotă astfel de preocupări. Deci să nu-i lăsăm nedumeriți iar *preotul* să-și facă datoria de a arunca sămânța cea bună pe pământul încă virgin și proaspăt al sufletelor de copii.

Această evanghelizare se poate face deasemenea prin distribuirea de cărți religioase și în deosebi a cărților de rugăciuni. O carte de rugăciune, pusă în legătură cu plăcuta amintire a timpului petrecut în colonie, poate fi un îndreptar de mare putere pentru mai târziu.

Aceasta în cece privește munca *spirituală*.

Socotim aproape inutil să insistăm și asupra contribuțiilor

nilor de ordin *material*, ce ar putea să le aducă *parohiile* și unii creștini instăriți, pentru susținerea diferitelor colonii, înființate pentru înțămădarea copiilor lipsiți, cari merg să primească din binefacerile soarelui și ale mării, a brădetului și

„Purtarea să vă fie fără iubire de argint îndestulându-vă cu cele ce aveți; căci El însuși a zis: „Nu te voiu lăsa nici nu te voiu părăsi.”

Evrei, 13—5.

Activitatea ministerului Cultelor și Artelor.

Proiecte pentru viitor.

Pentru viitor se studiază:
Modificarea legii cultelor din 1928 și elaborarea regulamentului ei de aplicare;

Modificarea legii de organizare a Bisericii ortodoxe române din 6 Mai 1925;

Reglementarea monopolului lumânărilor de ceară, fabricarea și vânzarea icoanelor și altor obiecte de cult, la cererea Sf. Sinod;

Organizarea artiștilor pictori și sculptori într'un corp, pus sub controlul și directiva ministerului;

Salarizarea clerului pe bază de norme precise; asemenea acordarea unui spor la salariile *preoților* din Secuime, Maramureș și Munții Apuseni și ale *preoților* dela catedrale, fără enorii;

Inițierea unui Baș-Muftiat, ca autoritate superioară a cultului musulman din România.

Vizitele inopinate ale I. P. S. Patriarh Miron. Președintele Consiliului de miniștri, I. P. S. Patriarh Miron a făcut în ziua de 2 I. c. o vizită neanunțată la Sighișoara. Coborând din tren s'a dus direct la noua catedrală, unde a asistat la sf. slujbă. Vrednicul prof. E. Stoica l-a salutată în câteva cuvinte, la cari înaltul demnitar a răspuns laudând hărnicia românilor de a fi înălțat un monument religios atât de impresionant. Apoi s'a dus la primărie și prefectură, controlând situația gospodărească și felul cum se satisfac nevoile obștești. După două ore, I. P. S. Patriarh a părăsit Sighișoara, satisfăcut că a găsit conducători cinști și destoinici.

Regenerarea naționalismului — pe baze biblice.

Trăim timpuri în care naționalismul este de o mare intensitate, el se manifestă prin liniștea perfectă, în care se regăsește „credința și munca pentru Țară și Rege” — un început de revenire la legile morale eterne.

Ne-am despărțit, fără părere de rău de ruinele politicianismului și avem credința că rădăcinile lui se vor usca cu totul. El era neîncrederea, fraudă, discordia, îndepărtarea dela muncă și nerespectarea legii, — îndepărtarea dela credința divină.

Acum oamenii de caracter și credință în munca cinstită își ridică senin privirile și așteaptă, par'că rugându-se: Dreptatea. Cluburile unde era scamatoria conducerii de Stat prin vorbe fără fapte, s'au închis, și se vor deschide, deacuma laboratoare și ateliere de lucru, iar firmele acestora scriu: „Credință și muncă pentru Țară și Rege.”

Aceasta este deviza care s'a semănat în sufletele tuturor Românilor, încă de acum patru ani, când s'a constituit cel dintâi program străjeresc. Rodul ei se vede astăzi când toți Români pornesc o viață nouă în mod voit, în mod bine definit, întrebunțând valori materiale și morale noi, sau reînnoite și nu o viață oarbă, care nu știe încotro merge.

Străjeria este o elaborare o culegere din sufletul neamului, — după cum spune Marele Străjer — a virtuților care au alimentat viața cetățenilor, este un cult pentru tot ce a fost bun în neamul nostru; o evocare atentă a eroilor de sânge și ideal, pomenirea frumuseților plaiurilor, a mănăstirilor sfinte și a portului specific românesc. Străjeria este un îndemn la hărnicie, un îndemn pentru cultivarea plantelor, pasărilor, și a tuturor animalelor, — este o îndrumare nouă a muncii pe baze raționale închinată Patriei și Neamului.

Străjeria este un legământ conștient, ce-l ia fiecare cetățean din cuprinsul țării, în fața eternității, „că va împlini aici pe pământ toate lucrurile și voia lui Dumnezeu, spre a

primi stăpânire peste celelalte neamuri” (cfm. Apoc. II. 26—27).

Cu această credință pornind, Străjeria devine o metodă ce s'a născut în mod specific, prin necesitate, din nevoia neamului, ea nu a fost importată de peste hotare, ea zăcea, ea se găsea în mod latent în trecutul, în subconștientul nostru; e legea creștinească cu esența ei: credința. Această metodă face înfrățire peste toate straturile sociale, conducându-se după un singur punct comun, nu după starea materială, ci după suflet; pus în serviciul ridicării Neamului, din care apoi să se vadă individul moral care trece peste interesele persoanei sale egoiste, pentru a se regăsi în faimoasa „cetate a lui Dumnezeu”, care este întemeiată aici pe pământ și se sfârșește în ceruri.

Străjeria este un cult al vieții, și cine nu iubește viața acela n'are credință și e un trădător al națiunii și al cerului. Căci ce însemnează națiune? Însemnează neam, însemnează naștere, prin asemănare, și cine nu vrea să știe de acestea, acela nu e străjerul, nu e veghetorul vieții, acela nu vrea să știe de sine, e un străin necunoscut, un om pierdut.

Credința în națiune e însăși credința care duce la Dumnezeu, e credința ce te roagă și te constrânge chiar, să o manifestezi, să o faci vizibilă prin fapte bune, în viața socială. Și pe drept cuvânt susține dl Rădulescu-Motru că „o ordine perfectă și eternă în viața socială și politică de pe pământ, nu se va putea realiza și de acum înainte, decât prin credință.”

Credința te îndeamnă la frăție, la pace, la iubirea semenului, la dreptate; credința creiază în fiecare individ sentimentul național, acel sentiment de mândrenie de a fi român, de a-ți iubi Patria și Biserica și pe pe acel care întruhidează Patria.

Stuart Mill spune: „Un om cu o credință este o putere socială egală cu nouăzeci și nouă de oameni, care

n'au decât interese.” Credința face minuni, „căci nimic nu este cu neputință celui care crede”, iar dacă toți Români vom avea această credință deplină, ca străjeri, vom fi o națiune care va putea învinge și „porțile iadului”. Acest chiag al credinței, l-am avut, decând ne-am născut noi Români, în grija și ocrotirea Bisericii. Astăzi el „depășește zidurile ei clădite de om și pătrunde în cele mai trufașe palate, ca și în cele mai umile colibe și acolo se cuibărește puternic, în acea Biserică clădită de Dumnezeu: inima oamenilor.”

Preotul în Țara Românească a fost totdeauna străjer al legii dar astăzi se cere mai mult ca oricând să fie la înălțimea chemării sale. Ar fi

recomandabil să facă fiecare cursurile de străjer, cursurile la care se lămurește adevăratul naționalism — Românișmul — bazat pe Sf. Scriptură, și cu această pornire laudabilă Straja Țării își leagă rădăcinile de Creștinism. Tagma clericală trebuie să ia parte activă, să nu lase talmăcirea Sf. Scripturi pe mâna laicilor.

Ceea ce dorim, e ca menirea sau destinul neamului nostru să-l îndreptăm prin tot ce are el caracteristic, prin luminarea credinței în aplicarea ei, prin muncă închinată binelui public, ca obștea românească să strălucească între celelalte, realizând divinul.

IOAN ROMAN, prof. Bistrița.

Două măsuri se impun.

Cari sunt?

Obligativitatea căsătoriei religioase și desfacerea căsătoriei civile numai după ce Biserica a desfăcut și ea căsătoria pe cale canonică.

Prima a primit o rezolvare prin noua constituție votată — putem zice de unanimitatea poporului românesc — și anume art. 20 vorbind despre actele stării civile în alin. II spune: „Intocmirea acestor acte va trebui să preceadă totdeauna binecuvântarea religioasă, care este obligatorie pentru toți membrii cultelor”. Măsura este foarte bine venită și, dacă se va respecta, salutară, căci prin vechea orânduire, în lumea modernă îmbolnăvită de un raționalism cras și de o libertate exagerată s'a văzut cât de mult a fost zădărnicită importanța sf. Taine a cununiei. Dovadă e numărul mare de concubinate și nenumăratele cereri de divorț. O adevărată întoarcere spre primitivitate. Când legea și autoritatea de stat arată respectul cuvenit actului sf. cununii, urmate de indemnul blând al preotului, căsătoria religioasă își va relua în sufletul credincioșilor înțelesul ei divin. Se va putea pricepe mai ușor, că este o adevărată stare de păcătoșenie viața conjugală fără binecuvântarea sf. Bisericii.

Această măsură, definită de noua constituție a țării, va pune zăgaz conviețuirilor ilegale, accelerând ac-

țiunea. Însă pentru strivirea plăgii sociale a divorțului se impune a doua măsură profilactică și anume: desfacerea căsătoriei civile numai după ce Biserica a desfăcut și ea căsătoria pe cale canonică. Această măsură ar mări foarte mult prestigiul căsătoriei. Soții și-ar da seama mai bine de scopul căsătoriei, că ea este de a uni și nu pentru despărțire. „Ceeace Dumnezeu a unit, omul să nu despartă”. Primul nuntaș al căsătoriei a fost însuși Creatorul — ne spune un sfânt Părinte — care a unit prin legea căsătoriei pe primii oameni, iar cei doi cari se unesc nu mai sunt doi, ci un singur trup. Faptul că se poate desface așa de ușor căsătoria civilă, micșorează seriozitatea cu care trebuie încheiată căsătoria. În majoritatea cazurilor la contractarea căsătoriei contează interesele materiale și prea puțin mărturisirea sinceră a dragostei, care desăvârșește unitatea căsătoriei. Legiferată măsura a doua, care se impune, doritorii de a contracta căsătorie își vor da seama de temeinicia ei și vor înțelege mai bine sensul adânc al cuvintelor rostite de Adam: „Iată corp din corpul meu și oase din oasele mele; aceasta se va chema femeia mea”. (Facere, II., 23). Și bunul Dumnezeu va întări cuvântul grăit la dânsii, pentru curățenia gândului lor. Soții cari pe o

FOILETON

Cucerind sfințenia.

Lupta împotriva naturii noastre păcătoase.

Invățăm dela apostolul Pavel, că omul se sfințește pe măsură ce adevărurile creștine îi luminează mintea, îi încălzesc simțirea și-i oțelesc voința. În noi însine cuvântul adevărului întâmpină prea multe piedeci, decât să se instăpânească cu ușurință. „Impărăția lui Dumnezeu se cucerește, și numai cuceritorii o dobândesc.” Mt. 11, 12. A avea pace cu noi însine și totuși a râvni spre această supremă țintă omenească, nu ne permite natura noastră păcătoasă. „Omul neduhovnesc nu primește adevărurile Duhului lui Dumnezeu, căci pentru el sunt nebunie și nu poate să le înțeleagă, fiindcă trebuiesc judecate duhovnicește.” I. Cor. 2, 14.

Chiar dacă natura omului ar fi ieșit curată din rai, numai cu osteneală s'ar fi putut păstra

astfel. Râvna spre înălțime este împreună cu greutatea drumului ce duce la înălțime. Dar după ce natura noastră s'a tot stricat, cu cât mai greu va fi acest drum, care rămâne totuși singurul drum de urmat, singurul corăspunzător rostului vieții noastre în lume.

Să nu ne mire deci, dacă omul intern plămădit în sclăvia poftelor trupesti, incapabil de a se ridica cu mintea și voința dincolo de împlinirea acestora, luptă din răsuputeri împotriva duhului sfințeniei. El știe, că totul este pierdut, dacă duhul credinței în Hristos se instăpânește în suflet, adevărurile lui urmând a fi luate ca îndreptar al vieții. El știe că trebuie să abzică de toate plăcerile pe cari le iubește, să moară renăscând în omul cel nou, omul duhovnesc, omul iubirii binelui și adevărului, omul jertfei a tot ce nu se armonizează în această nouă linie de viață. Numai gândul, că tot cel ce vrea să aparțină Mântuitorului, trebuie să-și crucifice carnea cu înclinările ei, trezește groaza în sufletele multora, îi face să dispreze.

Cu acest gând se începe, sau se abandonează lupta pentru sfințenie. Ferice de cel ce are curajul și voința de a susține lupta, vai de cel ce se dă înapoi. Pentru primul se întrezăresc zorile unei vieți de libertate și duhovnicească frumusețe; pentru ultimul se deschide prăpastia prăbușirii de unde nu mai este întoarcere. E drept un delat fiecare se pretinde să ajungă suprema formă a sfințeniei, dar dela tot omul se cere a năzui amăsurat puterilor lui, spre această țintă. Nu fiecare trebuie să fie artist, dar fiecare să năzuiască spre idealul artistic, fiecare să fie un muncitor zelos în această direcție.

În fața gândului cărnii, merit a ne desarma dorind sfințenia vom pune gândul incurajator al libertății și plăcerilor spirituale, cari vor fi răsplata jertfelor noastre. Acest nou gând ne menține pe calea uciderii omului vechi din noi, pe calea venirii omului nou, chip și asemănare lui Dumnezeu, creatură duhovnicească, care deși umblă pe Pământ cu privirea este neîncetat îndreptată spre Ceriuri.

asemenea temelie au așezat căminul lor, chiar și în cele mai critice momente din viața lor familiară, își vor aduce aminte de mărturisirea dată și acest lucru le va însenina fețele. Ideal ar fi deci, ca această concepție să și reia stăpânirea în inimile și cugetele, atât ale părinților, tutorilor etc. cât și ale celor tineri.

Una din căile care ar duce mai sigur la scop ar fi tocmai desfacerea căsătoriei civile numai după ce Biserica a desfăcut căsătoria religioasă pe bază canonică, căci pe baza prin-

cipiilor evanghelice legătura căsătoriei nu poate fi ruptă decât de moarte și adulter. De moarte prin legea firii, de adulter prin cuvântul Mântuitorului Hristos (Matei 19, 9), căci căsătoria a fost instituită pentru dragoste și naștere de copii și nici una din acestea nu se păstrează împreună cu desfrânarea. Unui soț astfel nedreptățit însuși Creatorul îi îngăduie să alunge boala din casă și din cămin.

Pr. V. LOGA, Dângăul-mic.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. *Prea Sf. Episcop Nicolae Colan, Ministrul Cultelor și Artelor a sosit la Cluj Sâmbătă dimineața cu acceleratul de București. Luni la amiazi se va înapoia în capitală.*

Redacționale. *In cursul lunilor de vacanță, Iulie și August, gazeta noastră va apărea tot la două săptămâni.*

Lucrările Sf. Sinod. In sesiunea din săptămâna trecută Sf. Sinod s'a ocupat mai ales de chestiunea aplicării legii privitoare la liceele seminariale. S'a întocmit Regulamentul acestei legi, urmând ca după aprobarea lui de către Ministerul Cultelor să fie promulgat de Suveran și publicat în Monitorul Oficial. După aceasta se va proceda la acțiunea de transformare a Seminarilor și a câte unui liceu sau școală normală de stat din fiecare centru episcopesc — în licee bisericești.

Sanționarea unei campanii urâte. Gazeta *Solia* organul oficial al Episcopiei ortodoxe misionare din Statele Unite ale Americii, ne-a adus în timpul din urmă informații precise despre campania condamnată a d-lui Cita Davila, fost ministru plenipotențiar la Washington, contra P. S. Episcop Policarp Morușca. Pricina acestor denigrări vulgare, în adunări și în presă, este — cum ne-o spune în *Solia* P. S. Episcop Policarp — refuzul ce i s'a opus de a dicta și în chestiunile Bisericii no-

stre de acolo, pe care vroia s'o considere ca o anexă a Legațiunii române. Urmarea acestei acțiuni la care s'a adaus și una de incalificabilă defăimare a Coroanei, i-au adus amovarea din postul de ministru plenipotențiar și pierderea cetățeniei române. Pedepse severe, dar meritate. P. S. Episcop Policarp, a cărui operă constructivă vrednică de toată recunoștința Românilor e binecunoscută, a primit o satisfacție morală deplină. Coroana și Biserica sunt două instituții naționale inviolabile; cine le atinge nu poate rămâne nesancționat.

Misiunea prof. I. Lupaș. Universitatea germană din Colonia și-a serbat săptămâna trecută 550 de ani de existență în prezența unui enorm număr de reprezentanți ai universităților din Europa, America și Japonia.

În numele Universității din Cluj a vorbit strălucit eminentul profesor I. Lupaș, membru al Academiei Române. Discursul și l-a rostit într-o latinească desăvârșită, lăsând o profundă impresie în aula atâtor sute de savanți, cari au aplaudat din toată inima. Aflăm, că Universitatea din Colonia care are vr'o 300 profesori și dispune de o înzestrare princiară, nu este susținută de stat, ci de oraș. Chiar în ziua comemorării s'au făcut donațiuni pentru scopuri științifice și educative de aproape 60 milioane Lei.

Când vom avea bucuria să înregistrăm acest spirit de jertfă și pentru Universitățile noastre?

Sfințire de biserică. In ziua sf. apostoli Petru și Pavel a avut loc sfințirea noului biserici din satul Bălcești, jud. Cluj. Actul sfințirii l-a săvârșit pâr. prot. A. Munteanu din Huedin cu un sobor de preoți. Au luat parte mulți credincioși printre cari și o seamă de funcționari ai Prefecturii în cap cu d. Col. Manole Enescu. Țăranii noștri au fost încurajați în silințele lor frumoase pentru neam și lege, făgăduindu-li-se concursul județului.

Moștenirea lui Octavian Goga. Ziarele anunță, că pentru rezolvirea tuturor chestiunilor legate de succesiunea neuitatului poet și om de stat s'a constituit un comitet de trei, format din fostii miniștri I. Petrovici, I. Gigurtu și Stan Ghișescu. Nu ne îndoim, că ei vor reuși să-și ducă la bun sfârșit misiunea, spre mulțumirea tuturor interesaților.

Jubileul unei reviste bisericești. Anul acesta împlinește 10 ani valoroasa revistă bisericească „*Fântâna Darurilor*“ de sub conducerea Pâr. Toma Chiricuță. La început pâr. redactor voia ca publicația să fie o revistă religioasă și omiletică. Cu timpul și-a adăugat și un conținut mai abstract. A evidențiat valori literare și are colaborarea multor teologi erudiți. Anul acesta a apărut un număr festiv, cu ocazia împlinirii unui deceniu. E prefată de I. P. S. Sa Patriarhul Miron. Alături de Pâr. Chiricuță, găsim ca director și pe d-l I. G. Savin, profesor la Fac. de teologie din Chișinău. Revista și-a achiziționat și o tipografie proprie, editând cărți de zidire duhovnicească.

Sfințirea bisericii renovate „Bucur“. La 25 Iunie a. c. a avut loc redeshiderea pentru cult — după aproape 600 de ani — a bisericiței lui Bucur, care străjuiește pe malul Dâmboviței, lângă turnul Mănăstirii Radu-Vodă, astăzi Internatul tologic. Această redeschidere, cerută insistent de credincioși, se urmărea încă de acum câțiva ani. Nenumărate piedici — toate de ordin material — însă, au întârziat-o. Astăzi ea e un fapt împlinit. Acest loc simbolic și de o atât de poetică semnificație, va atrage pe mulți. Speranța tuturor este

că generozitatea cunoscută a fiilor Bisericii noastre vor împlini toate lipsurile, înfrumșeșându-o și înzestrându-o, după ce Comisiunea monumentelor istorice și-a făcut datoria săvârșind reparațiile necesare. Suflete evlavioase de buni creștini, de altfel, și-au adus obolul. Și e un simptom plin de nădejdi frumoase în aceste zile când detractorii credinței creștine caută să insinueze că puterea de cucerire a Bisericii a scăzut.

Avem ediția populară. După o așteptare cam lungă avem în sfârșit ediția populară a Noului Testament în textul Sf. Sinod al Bisericii noastre. Lucrarea s'a tipărit pe cheltuiala Societății biblice britanice în tipografia Cărților bisericești din Capitală, cuprinzând la sfârșit și Psalmii. In total cărticica are 582 pagini și 2 hărți colorate, executate în cele mai bune condiții tehnice. Prețul unui exemplar legat în pânză este 30 lei. De acum, vom putea înlătura din comerțul cărții religioase versiunile străine și tendențioase, punând în mână țărânimii noastre, ispitite de sectari, ediția oficială a Sf. Sinod. Dar și intelectualii și clasa de mijloc vor fi îndemnați din amvoane să-și cumpere această merinde sufletească divină, care se vinde mai ieftin decât ori ce carte din lume.

Ziarul Universul, suspendat. Marele ziar popular „Universul“ a fost suspendat pe zilele de Luni, Marți și Miercuri din partea autorităților. Motivul a fost: nerespectarea legii și regulamentului privitor la controlul mijloacelor de existență a publicațiilor periodice.

Frământări eclesiastice peste graniță. In Germania, conflictul dintre Stat și Biserica catolică continuă. Astfel, o ordonanță dată de Poliția Reichului, interzice asociațiile studenților catolici din întreaga Germanie. Aceiași măsură fusese luată, anterior, în Austria. Desigur că această măsură va provoca resentimente adânci, mai cu seamă că și Ministerul Cultelor, la rândul său, a venit cu o măsură extrem de drastică, anunțând că nu va mai acorda subvenții bisericilor și nu-și va mai da concursul la perceperea impozitelor eclesias-

Un prim pas în drumul noii deveniri, s'ar putea spune cel mai greu în amintitele condiții (nădejdea de mai bine, având să țină piept cu realitatea plăcerilor la cari atât de bucuros consimțim), este curățirea propriului nostru suflet. Totul trebuie să fie curat în sufletul ce tinde spre un permanent contact, o conviețuire intimă cu însași incarnațiunea sfințeniei, cu Iisus Hristos. O minte dominată de mândrie, care concepe și justifică răul, o voință incapabilă de a se substrahe poruncilor instinctelor, de a se ridica dincolo de plăcerile fizice, nu sunt solul potrivit în care să rodească sfințenia creștină.

A tinde spre Hristos înseamnă:

1. A ne desbrăca de mândria minții: „dacă cineva între voi, gândește că e înțelept în veacul acesta, să se facă nebun, ca să fie înțelept, căci înțelepciunea lumii acesteia este nebunie înaintea lui Dumnezeu“ I. Cor. 3, 18—19. Din mândrie izvorăsc toate gândurile rele, tot ceea ce contrazice înțelepciunii divine. Mândria este apanajul diavo-

lului și al îngerilor lui. E mijlocul prin care a sedus pe om spre păcat, prin care îl seduce neînterupt împotriva lui Dumnezeu. Tocmai pentru a arăta Mântuitorul pericolul acestui rău, pășește în spiritul celei mai adânci smerenii. Smerenia este o însușire esențială pe care o cere dela toți ai săi. Mândria fariseilor prilejuește atâtea conflicte, atâtea sentințe de condamnare.

Mândria minții alungă adevărurile divine, făcându-și îndreptar de judecată atâtea rătăcirii ale propriei iscodiri. Mândria concepe gândurile de înșelăciune, ură și răsbunare față de aproapele.

2. A ne disciplina și întări voința, printr'un exercițiu de stăpânire al pornirilor instinctive. Dorințele cărnii pentru suflet, nu sunt mai puțin periculoase decât mândria. Satisfăcute cu orice preț, devin atât de tari încât dominează pe omul intern. Voința ca for executiv, trebuie să opună rezistență acestei tendințe. Urmând cu dârzenie comandamentului minții luminate, să steie neclintită în față oricărui îndemn păcătos, să nu depășească granița

permisă în acțiunile instinctive.

Și care este mijlocul cel mai sigur în această luptă de înfrânare a poftelor, de reglementare a echilibrului etic, între năzuințele superioare ale sufletului și pornirile păcătoase ale trupului? Unul singur: luptând și înfrânând iubirea excesivă față de noi înșine, într'o astfel de măsură încât nici odată să nu ne lăsăm seduși de dorințele noastre personale de inclinările noastre naturale.

Sufletul golit de puterea stăpânitoare a mândriei poftelor instinctive, este lăcașul în care intră Mântuitorul. Adevărurile divine împrumută minții o lumină superioară, prin care lumea este privită ca un teren de muncă inobolitoare. Impun voinței hotăriri și acțiuni sfințitoare.

Un om nou epare în arena vieții, omul spiritual, stăpân pe sine, demn în fapte. E creștinul, sfântul, pentru care s'a jertfit fiul lui Dumnezeu.

Prof. L. G. MUNTEANU

Cetiți și răspândiți „Viața Ilustrată“

tice, decât dacă forurile conducătoare bisericești își vor coordona activitatea cu interesele Statului. Precum se vede, lucrurile sunt departe de a intra în făgașul normal ale unei colaborări loiale între puterea spirituală și cea temporară a Germaniei.

Monografia eparhiilor. Un mijloc practic de a avea monografia eparhiilor noastre, l-am văzut în gestul sf. episcopii a Hușilor, care prin înțeleptul și destoinicul ei cărmuitor, P. S. Ierarh Nifon Criveanu, a instituit un premiu de 20,000 Lei, destinat pentru istoricul acelei eparhii. Cenzurarea manuscriselor și decernarea premiului a fost încredințată Academiei Române.

De altfel și în centrele episcopale se găesc astăzi învățați, cari la cererea Chiriarhului, ar putea face raportul de premiere.

Episcopul Majláth a demisionat. Cunoscutul Episcop romano-catolic din Alba-Iulia, P. S. Gustav Majláth își luase în 1936 un concediu de boală, pe care l-a petrecut exclusiv la Budapesta. A fost suplini tot timpul de episcopul-ajutor Adolf Vorbuchner, care-și ținușe cu-vântarea de instalare în limba română în vestita biserică a lui Ioan Corvinul din Alba-Iulia. Bătrânul episcop G. Majláth și-a dat acum demisia, urmând să-i ia locul coadjutorul său, propus Guvernului din partea Vaticanului.

Constatări triste despre cooperare. Intr-o cuvântare la Radio, d. Mitiță Constantinescu guvernatorul Băncii Naționale și Ministrul economiei naționale a ținut să explice pentru ce a schimbat radical organizația centrală cooperatistă. D-sa a spus textual: „Personalul politic se cuibărise în 150 de posturi de conducere în cele 4 centrale, cari se suprapuneau unele peste altele, administrau fonduri și cheltuiau fiecare în parte fără nici un control de fapt, își plăteau remunerații fixe, indemnizații, jetoane, automobile, telegrame particulare, călătorii în străinătate, abonamente cl. I. pe CFR. Am avut cooperare pe hârtie, în statistici inexacte, dar n'am avut cooperare pe care o cere nevoile satelor noastre.”

Iată, constatări grave cari justifică fierul roșu, aplicat de vigurosul ministru al Economiei naționale pe una din rănile primejdioase lăsate de lăcomia imorală a partidismului politic.

Crucea roșie internațională. Ea și-a ținut la Londra, în prezența reprezentanților și ale Societăților afiliate din 56 țări, congresul său. Probleme de o covârșitoare importanță în special în aceste vremuri de expectativă oarecum înarmată, au fost debătute cu o rară seriozitate. În special s'a studiat propunerea de a se înființa orașe și zone sanitare pentru cazul de războiu precum și activitatea Societăților de Cruce roșie în țările, unde este războiu civil. Nimeni nu poate rămâne indiferent la eforturile atâtor oameni de bine, pentru a se ușura suferințele nenumărate,

cari doboară omenirea, în timpul cataclismelor și încercărilor dușmănoase.

Când se confiscă averile cetățenilor? Iată o întrebare ce a stârnit discuții în legătură cu măsurile guvernului contra cetățenilor români duși în străinătate spre a defăima România. Noua lege privitoare la pierderea naționalității, declară că Ministerul justiției poate înființa un sechestru al averii celor cari au pierdut cetățenia. De confiscare însă nu poate fi vorba decât în cazurile arătate de noua Constituțiune și anume: pentru înaltă tradare și delapidare de bani publici.

Programul „bisericii“ naționale germane. Biserica națională germană a dat publicității programul ei, cuprinzând 30 de articole.

Biserica națională își afirmă voința de a combate cu toate mijloacele creștinismul și pretinde conducerea tuturor bisericilor din cuprinsul Reichului.

Biserica națională germană proclamă voința ei de a servi exclusiv ideilor de națiune și rasă și de a nu tolera nici o biserică care se află sub conducere internațională sau care are legături internaționale. Ea cere exproprierea întregii averi imobiliare care aparține altor biserici sau confesiuni din Germania și să se interzică răspândirea Bibliei și a tuturor scrierilor cu caracter religios.

Biserica națională germană declară că volumul „Mein Kampf“ al lui Adolf Hitler conține etica cea mai pură, — și în această carte poporul german trebuie să-și găsească în permanență inspirațiile sale. Biserica națională germană înlătură din altarele ei crucea, biblia și toate icoanele, iar în locul lor pune cartea Führerului și sabia. Predicatorii vor citi cartea „Mein Kampf“ și o vor comenta. Ceremonialul botezului se va face ca o ceremonie simplă și anume: soții, bărbatul și femeia, declară că sunt arieni și că făgăduesc că-și vor educa copilul „în spirit german pentru poporul german“.

Biserica germană nu recunoaște nici un fel de școală religioasă. Singurele centre de educație și pregătire vor deveni familia, școala și tineretul hitlerist (Hitlerjugend).

E ușor de văzut, că nici o țară creștină nu poate crede în viitorul unei astfel de „biserici“ rasiste.

Consiliul eparhial ort. rom. Cluj.

Nr. 4959—1938.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștința tuturor celor interesați că pentru anul 1938-1939 școlar sunt vacante 15 locuri la școala de cântăreți din Nușeni, pentru noul curs de 2 ani.

Doritorii a intra în această școală își vor înainta cererile lor însoțite de documentele necesare — extras de naștere și de botez, certificatul școlar de absolvire a școlii primare cu succes, atestat dela oficiul parohial că are purtare bună și declarația părinților că vor achita 6000 Lei anual, în total 12.000 Lei pentru întreținere.

Taxele se achită în două rate la 1 Octomvrie 1938 și 1 Octomvrie 1939.

Scutire de taxe nu se poate da. Vor fi primiți în școală numai tineri ortodocși români de 16—19 ani, cari sunt deplin sănătoși, au aplicațiuni muzicale: auz și voce bună.

În contul sumei de mai sus se dă elevilor în internat hrană, locuință cu încălzit și luminat și spălatul. Cărțile și alte rechizite le vor cum-păra elevii.

La intrarea în internat elevii vor aduce cu sine:

- 4 schimburi de albituri;
- 3 perechi de pantaloni;
- 2 perechi încălțăminte;
- 3 ștergare;
- 4 cearsăfuri;
- 1 perină cu 3 fețe;
- 1 pătură.

Examenul de primire se va da de cei cari vor fi avizați că pot fi primiți, din cântare, scris și cetit, la Nușeni, în zilele de 1 și 3 Octomvrie 1938. Aici vor fi supuși și vizitei medicale.

Cluj, din ședința Consiliului eparhial dela 27 Iunie 1938.

Consiliul eparhial.

Nr. 4545—1938.

CONCURS

Prin aceasta se publică concurs pentru primirea de studenți în Academia noastră teologică din Cluj, cu termenul de 15 Sept. a. c.

Conform decretului lege Nr. 1960 începând cu anul școlar 1938/9 absolvenții Academiei noastre teologice își pot lua diploma de licență în teologie sau Magistru în teologie.

1. Candidații cari doresc să fie primiți vor înainta Consiliului nostru eparhial o cerere scrisă cu mâna proprie, anexând în original următoarele documente:

- a) Actul de naștere și botez dela oficiul parohial;
- b) Certificat de bacalaureat;
- c) Certificat medical, prin care să se constate integritatea spirituală și corporală a petiționarului;
- d) Declarația petiționarului, subscrisă de părinți sau tutori, că după absolvirea cursului teologic, va intra în slujba eparhiei cel puțin 5 ani de zile, la din contră va restitui fondului seminarial toate spesele de întreținere, precum și bursele primite.

Cererile însoțite de aceste documente, se vor înainta Consiliului, până la 15 Septemvrie a. c.

Cereri intrate după acest termen nu se vor lua în considerare.

2. Nu se vor primi decât candidați înzestrați cu darul de a cânta.

3. Candidații primiți se vor prezenta în ziua de 26 Septemvrie la vizită medicală și la examinarea aptitudinilor lor muzicale, dela care atârână primirea definitivă în Academie.

Atât cei primiți cât și clericii cei vechi se vor înscrie în zilele de 27—28 Septemvrie.

4. Examenul și colocviile restante se vor face în 20—26 Septemvrie. Termenul excepțional din Februarie s'a suprimat. Astfel ceice nu se vor prezenta sau vor fi respinși dela examene și colocvii sau vor fi considerați repetenți.

5. După 28 Septemvrie nu vor mai fi înscriși decât candidații din

sesiunea de toamnă de bacalaureat, (în an I).

6. Cu ocazia înscrierii fiecare student va plăti 150 Lei taxă de înscriere, 100 Lei pentru bibliotecă și 100 Lei taxă pentru anuar.

Pentru întreținerea la Internatul Academiei, studenții vor avea să solvească o taxă anuală de 8000 Lei. În patru rate: la înscriere 2000 Lei, la 1 Decemvrie 2000 Lei, la 1 Februarie 2000 Lei și 1 April 2000 Lei.

7. În 29—30 Septemvrie toți clericii se vor mărturisi și cumineca, iar în 1 Octomvrie se va face deschiderea anului școlar.

8. Până la 28 Septemvrie studenții vechi vor achita toate restanțele, precum și cel puțin o rată pentru anul școlar 1938—9, altfel nu vor putea fi primiți în Academie sub nici un motiv.

9. Toți clericii vor locui în Internatul Academiei. Externi nu se vor mai admite sub nici o condiție.

10. Burse sau alte ajutoare se vor da în semestrul II.

11. Fiecare student primit în Academie va aduce cu sine cel puțin 4 schimburi de rufe în stare bună.

Toți studenții sunt obligați să poarte vestă închisă de culoare neagră.

Dela data înmatriculării studenții intră în toate drepturile și datorințele datorite în Regulamentul Academiei.

12. Nici un student nu poate cereta în acelaș timp, ca student ordinar, alte institute de învățământ.

La înmatriculare fiecare este obligat a se prezenta în persoană cu documentele originale.

Dela dispozițiile de mai sus nu se va face nici o excepțiune.

Cursurile regulate încep la 3 Oct. Cluj, din ședința Consiliului eparhial, ținută la 18 Iunie 1938.

† Nicolae, Valer Mateiu,
Episcop. secretar.

Nr. 510/1938 (34) 2—3

CONCURS

În urma pensionării, din cauză de morb, a fostului paroh, se publică concurs pentru întregirea parohiei Muncel, din protopopiatul Lupșa, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Beneficiile împreunate cu acest post sunt:

- 1. Salar dela Stat.
- 2. Casă parohială deplin corespunzătoare.
- 3. Pământ cositor de circa 5 cară fân și 2 otavă, în intravilan.
- 4. Grădină arătoare de 1/4 jug. în intravilan.
- 5. Pământ arător pe deal de circa 4 jug., pe fiecare an 2 jug. arătură.
- 6. 20 m. cubi lemne de foc, transportate în curtea casei parohiale.
- 7. Stolele obișnuite în această parohie.

Candidații vor prezenta cererea, actele de studii și activitate, precum și actul de învoire dela P. Sf. Sa Episcopul, oficiului protopopesc subscris, și cu încunoștințarea acestui Oficiu, se pot apoi prezenta în parohie spre a face cunoștință.

Baia-de-Arieș, la 31 Mai 1938.

Oficiul protopopesc Lupșa în înțelegere cu Consiliul parohial din Muncel.

V. Șpan, protopop.

Tipografia Eparhiei ortodoxe române, Cluj.